

FOUTEN... (Uit: Cent prières possibles. - André Dumas)

God,

Ik zou je iets willen vertellen...

Er zijn zoveel dingen die geen 'fouten' zijn,
maar eerder moeilijkheden, knopen, golven
waardoor we ons meegesleept voelen,
waar we voet verliezen en dreigen te verdrinken
zonder echt te weten hoe dat komt.

Er zijn zoveel dingen die ons overkomen
zonder dat we het gezocht, gewild of zelfs begrepen hebben.
En toch... beetje bij beetje raken we verstrikt
in verwarring, spijt, wroeging, duisternis.
We bidden voor al wat niet echt een fout is,
maar ons toch bezwaart.

God vraagt ons niet noodzakelijk om daarover berouw te hebben...

Hij is immers niet zo'n God die er plezier in schept
als de mens fout zit, omdat Hij hem dan kan 'redden'.

Maar zelfs al zijn het niet echt fouten of zonden,
ons leven steekt vol met vergissingen en met luchtspiegelingen
die het hart zo vaak gekwetst achterlaten.

Heer, we bidden je:

kom ons hart en ons leven verlichten en versterken.

Kom ons geweten, dat zo vaak opspeelt, lichter maken.

Kom de herinneringen wegnemen die aan de oppervlakte komen
als luchtballonnen in de modder.

Kom ons bevrijden van onze nodeloze zorgen.

Help ons ook om anderen lichter te maken
door de welwillendheid van een welgemeende glimlach,
door het vertrouwen dat geen enkele fout of vergissing kan doen afbrokkelen.

Versterk ons gevoel van eigenwaarde,

dat vaak zo klein is in de verborgenheid van onze intieme gedachten.

Neem onze hand wanneer onze voet ons niet meer dragen kan.

Houd ons rechtop, wankelend en toch sterk,
genezend van de donkerheid uit het verleden.

Er zijn zoveel dingen die geen fouten of zonden zijn,
waarvoor niet echt berouw, bekering en vergiffenis nodig zijn,
maar eerder de tedere lichtheid en de kracht
van een uitgestoken hand die doet herleven.
Gods hand... in onze hand. Onze hand in Gods hand.